

Sygn. akt VIII RC 184/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Oławie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w S. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Placety

Protokolant: Urszula Piątkowska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2014 roku w Strzelinie

sprawy z powództwa **małoletniego F. W. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową K. G.**

przeciwko **N. W.**

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego N. W. podwyższone alimenty na rzecz małoletniego F. W. ur. (...) w kwocie po 450 zł. (czteryście pięćdziesiąt) miesięcznie, poczynając od dnia 29 sierpnia 2013r. płatnych do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek raty do rąk matki K. G. jako ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda, w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. III RC 55/12 w kwocie po 400 zł. miesięcznie;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, od których małoletni powód był zwolniony, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda F. K. G. wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego syna z kwoty po 400 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie od pozwanego N. W..

W uzasadnieniu żądania przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, że małoletni syn F. W. obecnie ma 2,5 roku i koszty utrzymania dziecka znacząco wzrosły. Matka wskazała, że nie ma możliwości podjęcia pacy, gdyż zajmuje się wychowaniem syna. Natomiast aby posłać syna do szkoły musiałaby opłacać je w kwocie 350-400 zł. Matka podała, że zakup odzieży zimowej dla syna to wydatek 1000 zł a zakup żywności, środków czystości, kosmetyków i opieki medycznej oraz opłata mediów to wydatek 1200 zł. Matka K. G. podniosła, że nie jest w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb syna. Natomiast pozwany od kwietnia 2012 roku pracuje w Niemczech i osiąga wysokie dochody. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, że pozwany nie interesuje się w żaden sposób życiem syna.

Na posiedzeniu sądowym w dniu 10 lutego 2014 roku (k. 50) pozwany N. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł, że nie jest w stanie płacić wyższych alimentów na rzecz dziecka albowiem nie pracuje, jest na utrzymaniu rodziców a w Polsce tylko dorabia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w niniejszej sprawie:

Wyrokiem Sądu Rejonowego Wydział III Rodzinny i Nieletnich z dnia 22 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. III RC 55/12 zasądzono od pozwanego N. W. alimenty na rzecz małoletniego F. W. w kwocie po 400 zł miesięcznie, poczynając od dnia 4 kwietnia 2012 roku, płatnych do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek raty do rąk K. G. jako ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda.

(**dowód** : - wyrok Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 22.06.2012r., w sprawie o sygn. III RC 55/12, znajdujący się w aktach sprawy o sygn. III RC 3247/10 - k. 33)

Wówczas małoletni F. W. miał 17 miesięcy, urodził się jako wcześniak i wymagał kontroli lekarskich tj. lekarza pediatry, neurologa i kardiologa. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda wynosił około 800-900zł miesięcznie, na co składał się zakup żywienia w wysokości 300 zł w tym zakup mleka i kaszek, zakup środków pielęgnacyjnych i higienicznych w kwocie 200 zł, zakup odzieży i obuwia w wysokości 100 zł, zakup witamin i lekarstw 100 zł a także koszt utrzymania mieszkania przypadający na małoletniego w wysokości 100 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda K. G., nie pracowała, była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Matka małoletniego powoda korzystała z pomocy (...) w K. w formie zasiłków okresowych w wysokości 100 zł miesięcznie oraz ze wsparcia finansowego swojej matki i rodzeństwa w łącznej wysokości 600 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda K. G. wraz z małoletnim synem F. W. zamieszkiwała u swojej matki. Koszt utrzymania mieszkania kształtował się wówczas w wysokości 240 zł miesięcznie.

Pozwany N. W. nie pracował, był zarejestrowany w PUP w K. jako osoba bezrobotna. Pozwany zamieszkiwał z rodzicami w K. i pozostawał na ich utrzymaniu. Pozwany N. W. podejmował prace dorywcze i w miesiącu czerwcu 2012 roku pracował w Niemczech jako kelner, za wynagrodzeniem 2000 złotych. Pozwany nie miał innych małoletnich dzieci. Pozwany nie przyczyniał się do kosztów utrzymania dziecka i nie utrzymywał z małoletnim synem systematycznych kontaktów.

(**dowód** : - przesłuchanie matki mał. dziecka – K. G. i pozwanego N. W. – k.51-52v.52-52v, w sprawie o sygn. III RC 55/12)

Obecnie małoletni F. W. ma 3 lata i uczęszcza do Oddziału Przedszkolnego w miejscowości Ż., gdzie przebywa w godzinach od 8.00 do 12.00. Matka nie płaci za punkt przedszkolny jedynie za materiały edukacyjne dla małoletniego syna, których koszt wynosi 20 zł miesięcznie. Małoletni F. W. nie wymaga szczególnej diety. Małoletni wymaga zabiegu laryngologicznego z uwagi na przerośnięty migdał. Obecnie matka wraz z dzieckiem oczekuje na wizytę w ramach NFZ. Małoletni często choruje na górne drogi oddechowe i wówczas koszt zakupu lekarstw wynosi 50-100 zł miesięcznie. Na zakup żywności dla małoletniego przedstawicielka ustawowa wydatkuje kwotę w granicach 450 złotych miesięcznie. Małoletni wymaga jeszcze noszenia pampersów, których miesięczny koszt zakupu to kwota 40 zł i 15 zł chusteczki. Na zakup odzieży i obuwia dla małoletniego dziecka matka przeznacza kwotę ok. 130 zł miesięcznie.

(**dowód** : - przesłuchanie przedstawicieli ustawowej małoletniego powoda K. G. -- k. 50 v-51)

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda K. G. obecnie nie pracuje, posiada wykształcenie średnie i jest zarejestrowana w PUP w S. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Matka małoletniego w miesiącu grudniu 2013 roku podjęła pracę zarobkową w B. w D. J., jednakże musiała z niej zrezygnować albowiem małoletni zachorował. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wraz z dzieckiem nadal zamieszkuje u swojej matki. Babcia macierzysta otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 780 złotych oraz choruje na cukrzycę, serce i z tego powodu wymaga opieki osoby trzeciej lub nadzoru z uwagi na niedocukrzenie krwi. Na koszt utrzymania mieszkania składa się opłata za energię w wysokości 80 zł, zakup gazu – 60 zł, wywóz nieczystości 16 zł oraz zakup opału na zimę, gdzie tona węgla kosztuje 800 zł. Matka K. G. nie dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania. Obecnie przedstawicielka ustawowa mał. powoda korzysta z pomocy opieki społecznej w formie zasiłku celowego w wysokości 200 zł w miesiącu listopadzie i grudniu 2013 roku oraz otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości 77 zł miesięcznie.

Pozwany nie kontaktuje się małoletnim synem systematycznie i nie przyczynia się do jego kosztów utrzymania poza alimentami. Ostatnio pozwany przekazał matce kwotę 200 zł na rzecz syna na zakup łóżeczka .

(**dowód** : - przesłuchanie przedstawicieli ustawowej małoletniego powoda – K. G. – k. 50v-51;

- zaświadczenie z PUP w S. z dn. 12.11.13r., dn. 10.02.2014r. – k. 19, 45;

- zaświadczenie z US z dnia 12.11.2013r. – k.17;

- zaświadczenie z (...) w K. z dn.13.11.13r.,dn.03.02.14r. – k. 18,43;

- faktura Vat z dn.09.12.13r., 24.10.2013r. – k. 46, 47;

- zaświadczenie lekarskie z dn. 10.02.2014r. –k.48)

Pozwany N. W. ma 25 lat i nie pracuje, jedynie podejmuje prace dorywcze. Pozwany nie jest zarejestrowany w PUP w K. albowiem został skreślony z uwagi na podejmowane prace dorywcze. Pozwany podejmując prace dorywczo w zakresie usług wykończeniowych zarabia około 500-600zł miesięcznie. W miesiącu listopadzie 2013 roku pozwany pracował dorywczo w Niemczech przy pracach wykończeniowych i przez okres 3 tygodni pobytu zarobił ok. 2000 zł. Pozwany mieszka z rodzicami, pozostaje na ich utrzymaniu i nie przyczynia się do kosztów utrzymania mieszkania. Pozwany nie orientuje się ile wynoszą koszty utrzymania mieszkania. Pozwany jest zdrowy , nie choruje przewlekłe. Pozwany oprócz małoletniego F. W. nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Pozwany N. W. nie kontaktuje się z małoletnim synem oraz nie przyczynia się do jego kosztów utrzymania albowiem nie ma z czego.

(**dowód** : - przesłuchanie pozwanego N. W.– k. 51, 51 v)

Powiatowy Urząd Pracy w S. w ostatnim okresie 6 miesięcy dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1600 złotych brutto.

(**dowód** : - pismo PUP w S. z dnia 21.11.2013 r. –k. 49)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda, zasługiwało na uwzględnienie w części, zaś w pozostałym zakresie jako takie podlegało oddaleniu.

Podstawą żądania podwyższenia alimentów jest art. 138 k.r. i o., zgodnie z treścią którego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Rozstrzygając niniejszą sprawę należy również odwołać się treści przepisu art. 133§ 1 k.r. i o., który stanowi, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie oraz do treści przepisu art. 135 § 1 k.r. i o. ,który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Potrzeby uprawnionego dziecka oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego mogą ulegać zmianom. Dlatego też, może powstać konieczność zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do obniżenia lub do podwyższenia alimentów. Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych i nie podejmie pracy zarobkowej, która pozwoli na pokrycie własnych kosztów utrzymania. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowny.

Przez zamianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Ustalenie zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio (por. aktualną uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., CZP 91/86 OSNCPAP 1988 nr 4 poz. 42).

Przedmiotem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie był zatem fakt, czy po orzeczeniu Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 22 czerwca 2012 roku, w sprawie o sygn. III RC 55/12, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, uzasadniającej zamianę dotychczasową wysokość zakresu obowiązku alimentacyjnego. Dlatego też, Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego , a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre zaś porównał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, w dacie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów oraz w chwili obecnej. Jedynie bowiem porównanie stosunków będących podstawą orzeczenia z istniejącymi w chwili wyrokowania w przedmiotowej sprawie może być podstawą ustalenia występowania przesłanki z art. 138 k.r. i o..

Należy tutaj zauważyć, iż od wydania orzeczenia przez Sąd Rejonowy w Strzelinie z dnia 22 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. III RC 55/12 m.in. w przedmiocie konkretyzacji świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego powoda F. W. upłynęło nie całe dwa lata. W ocenie Sądu, mając na uwadze materiał zgromadzony w przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda nieznacznie wzrosły. Ma to związek nie tylko z upływem czasu, ale również ze zmianami w życiu dziecka oraz z jego rozwojem psychofizycznym, a także ze zmianą siły nabywczej pieniądza.

Zdaniem Sądu Najwyższego , które Sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych zajęć, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1965 r., (...) 135/04, niepublikowane).

Obecnie małoletni powód F. W. ma 3 lata i uczęszcza do oddziału przedszkolnego w Ż.. Małoletni ma przerośnięty migdał i obecne wymaga zabiegu operacyjnego oraz w związku z tym często choruje na górne drogi oddechowe. Małoletni wymaga nadal zakupu środków pielęgnacyjnych. Małoletni powód nadal zamieszkuje wraz z matką w mieszkaniu babci macierzystej.

W ocenie Sądu, koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda i zaspokajaniem jego usprawiedliwionych potrzeb kształtują się na poziomie około 900-1000 złotych miesięcznie łącznie z partycypacją małoletniego w kosztach eksploatacji mieszkania. Kierując się zasadami doświadczenia życiowego i cenami artykułów życia codziennego, zdaniem Sądu, w pełni za uzasadniony należy uznać koszt zakupu wyżywienia w wysokości co najmniej 400 zł miesięcznie, zakup materiałów edukacyjnych do punktu przedszkolnego w wysokości 20 zł, zakup leków – 50 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia ok. 130 zł , zakup środków czystości , higieny i kosmetyków około 50 zł miesięcznie, zakup środków pielęgnacyjnych tj. pieluch i chusteczek ok. 50 zł , zakup zabawek średnio ok. 50 zł miesięcznie jak również 1/3 kosztów związanych z eksploatacją mieszkania zajmowanego przez małoletniego z matką a uregulowanego przez jego babcię macierzystą w wysokości ok. 100 zł miesięcznie i zakup opału w okresie zimowym ok. 250 zł.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, które winny być zaspokajane, Sąd miał na uwadze treść art. 96 krio, według którego rodzice są obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych (kulturalnych), także środków wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonanie obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2000 r., sygn.. akt ICKN 1077/99, LEX nr 51637).

Należy również pamiętać, że zgodnie z treścią art. 135§2 krio wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Odnosnie sytuacji osobistej i zarobkowej przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – K. G., należy wskazać, że nie uległa ona znacznej zmianie. Matka małoletniego dziecka nadal nie pracuje, jest zarejestrowana w PUP w S. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda korzysta z pomocy opieki społecznej w formie zasiłków celowych i zasiłku rodzinnego na rzecz syna. W miesiącu grudniu 2013 roku matka podjęła pracę zarobkową jednakże musiała z niej zrezygnować z uwagi na chorobę dziecka i pobyt na zwolnieniu lekarskim. Babcia macierzysta nie jest w stanie opiekować się małoletnim wnukiem albowiem sama wymaga pomocy osoby trzeciej z uwagi na chorobę cukrzycy.

Odnosnie możliwości zarobkowych i majątkowych oraz sytuacji rodzinnej pozwanego N. W. to pozwany nadal podejmuje jedynie prace dorywcze, nie pracuje na podstawie umowy o pracę i nie jest obecnie zarejestrowany w PUP w K.. Pozwany nadal zamieszkuje z rodzicami w K., gdzie nie przyczynia się do kosztów utrzymania mieszkania, pozostając na ich utrzymaniu. Sytuacja rodzinna pozwanego również nie uległa zmianie albowiem pozwany oprócz małoletniego powoda nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Pozwany ma 25 lat i wykształcenie średnie, jest młodym i zdrowym człowiekiem.

Odnosnie oceny możliwości zarobkowych zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych należy wskazać, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z dnia 26.02.1988 r., Nr 6, poz. 60) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych”.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż możliwości zarobkowe pozwanego nie są w pełni wykorzystywane albowiem pozwany nie podejmuje i nie szuka stałej pracy, pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców, podejmując jedynie prace dorywcze. Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej. W ocenie Sądu, gdyby pozwany dołożył należytej staranności i skorzystał z propozycji zatrudnienia oferowanych przez Powiatowy Urząd Pracy to wówczas jego możliwości zarobkowe kształtowałyby się na poziomie około minimum 1600 brutto czyli około 1300 zł netto.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 138 k.r. i o. w związku z art. 135 § 1 k.r. i o., uwzględnił w części powództwo o podwyższenie alimentów, zasądzając od pozwanego podwyższone alimenty na rzecz małoletniego powoda F. W. w kwocie po 450 zł miesięcznie, poczynając od dnia 29 sierpnia 2013 roku tj. od dnia wniesienia pozwu. Zdaniem Sądu aktualne usprawiedliwione potrzeby uprawnionego małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego uzasadniają podwyższenie alimentów o kwotę 50 zł miesięcznie. Określając wysokość

zobowiązania alimentacyjnego Sąd również miał na uwadze okoliczność , że pozwany w żaden inny zasadniczy sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego dziecka oraz nie utrzymuje z dzieckiem systematycznych kontaktów i nie uczestniczy w jego wychowaniu. Ponadto, ponieść należy, że pozwany nie ma na swoim utrzymaniu innych osób.

Uznając, iż powództwo o podwyższenie alimentów zasługuje na uwzględnienie w części , Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo, jako wykraczające poza zakres możliwości zarobkowych pozwanego podlegało oddaleniu, co skutkowało orzeczeniem jak w punkcie II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto na podstawie art. 102 k.p.c.. Uwzględniając aktualną sytuację zarobkową pozwanego, Sąd odstąpił od obciążenia go kosztami postępowania w niniejszej sprawie.

Zawartemu w punkcie I orzeczeniu Sąd nadał, stosownie do treści przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji orzeczenia .